

er yttret, hvis jeg ikke har hørt feil, at Mølle-
 skuld ikke skulde hvile paa Kjøbstadmøller.
 Jeg troer ikke, at det er saa aldeles rigtigt;
 hvis jeg erindrer rigtigt — det er lang Tid siden,
 at jeg har gjennemgaaet disse Forhold — er der
 i Landet 11 forskjellige Kjøbstadmøller, hvorpaa
 der hviler Møllefskyldshartorn. Det er af
 en æret Taler anført, at der er Møller nok,
 og en anden æret Taler har sagt, at der er
 700 Møller. Jeg maa i den Anledning be-
 mærke, at der ikke alene er 700 Møller i Lan-
 det, men paa det nærmeste 1800. Der er efter
 det statistiske Tabelværks 5te Hefte, Side XVIII
 2den Spalte 1759 Møller i Landet. Deres
 Antal er rimeligviis siden den Tid noget forøget,
 men Undersøgelser om, hvormedet det er forøget,
 Hayes ikke. Det vil være af Indskydelse, det
 seer jeg vel, hvorledes man betragter Forhol-
 dene med Hensyn til Møllerne i Almindelighed,
 om man vil gaae ind paa Udsalgets Gen-
 dringsforslag, og jeg troer derfor, at jeg maa
 være berettiget til at meddele en enkelt statistisk
 Oplysning, saameget mere, som den vistnok
 ikke vil være uden Interesse for det ærede
 Thing. Jeg har den fra en i disse statistiske
 Forhold særdeles kyndig Mand, nemlig den
 ærede 6te Landsthingsmand for 9de Kreds.
 (Bjerring). I de 10 Aar fra 1840 til 1850
 er saaledes i Kjøbstæderne Antallet af dem,
 der beskæftiges ved Mølleri, af Hovedpersoner
 forøget med 7,93 pCt., af Medhjælpere med
 4,92 pCt., af begge Classer tilsammen med 5,75
 pCt., medens Kjøbstadbefolkningen er forøget
 med 9,21 pCt. Paa Landet er Antallet af
 Hovedpersoner i samme Tidsrum forøget med
 1,80 pCt., af Medhjælpere med 9,34 pCt., af
 begge Classer tilsammen med 6,14 pCt., me-
 dens Landbefolkningen er forøget med 11,73
 pCt. Tager man Kjøbstæder og Land under
 Et, er Antallet af Hovedpersoner i disse 10
 Aar forøget med 2,55 pCt., af Medhjælpere
 med 8,40 pCt., af begge Classer tilsammen
 med 6,07 pCt., medens hele Folkemagden i
 dette Tidsrum er forøget med 9,72 pCt. Al-
 saa synes det, som om Antallet af dem, der
 beskæftiges ved Mølleri, ikke er forøget i saa
 stærkt et Forhold som Befolkningen, og man
 kunde maaskee deraf ville uddrage Slutning,
 at der altsaa er Trang til Møller. Jeg troer

dog ikke, at denne Slutning vil være den rette;
 thi det maa erindres, at Møllerne nu med den
 samme Besætning udrette langt mere end de
 tidligere gjorde. — Jeg maa være ganske enig
 med en æret Landsthingsmand i hans Betragt-
 ninger med Hensyn til Taxationen af Møl-
 lerne. Jeg troer heller ikke, at Møller taxeres
 som saadanne i Handel og Bandel efter den
 Indtægt, som de affaste, og jeg betvivler meget
 — jeg veed ikke, hvorfra det Hayes — at de
 1800 Møller skulde være 20 Mill. Rbd værd;
 navnlig vilde det vist ikke kunne gjælde om
 Møllerne alene som saadanne, naar man vil
 tage Forbeholdene osv. fra. Med Hensyn
 til Uttringerne om de forskjellige Endrings-
 forslag til § 2 og 3 er det anført af en æret Rigs-
 dagsmand, at man kunde, for at gjøre det klart, sætte
 at der maatte males til Kreatursøde, saa at
 der kom til at staae efter „til Brug i egen
 Huusholdning“ „og til Kreatursøde.“ Jeg
 troer ikke, det gaaer an at søie disse Ord til;
 thi derved vil det bevirkes, at man ogsaa blev
 berettiget til at male til Kreatursøde for
 Andre, og det er jo netop det, man vil fore-
 bygge ved Udsalgets Bestemmelse. Man vil
 give de vedkommende Landbeboere Ret til at
 male Korn til Brug i deres egen Huushold-
 ning, men man vil ikke give dem Ret til at
 male Korn til Føde for Kreaturer i Andres
 Huusholdning. Det gaaer altsaa efter min
 Overbeviisning ikke an at søie til efter „egen
 Huusholdning“ Ordene „og Kreatursøde.“
 Jeg gjentager, hvad jeg forrige Dag ytrede,
 at Ordene ere, saaledes som de staae i Para-
 graphen, tilstrækkeligt betegnende. Man kan
 opstille saamange forskellige Forslag, som man
 vil, der vil dog altid kunne disputeres om
 Fortolkningen. Det er fremdeles af en æret
 Rigsdagsmand bemærket, at man for at til-
 kjendegive, at disse Møllere, som ere berettigede
 til at male til Udsæl, ikke skulde have Ret
 til at have Udsalg af deres Produkter, kunde
 i § 3 tilføie Ordet „alene“ foran „til Ud-
 sæl. Jeg troer nu ikke, at der behøves
 at gives et saadant Tillæg til § 3, for at ty-
 deliggjøre, at slige Møllere ikke maae have Ud-
 salg af malet Korn til Brug i Indlandet; thi
 det er mig aldeles klart, at det er unødvendigt,
 og jeg er overbevist om, at det heller ikke vil